

ผลของการใช้เทคนิคผังกราฟิก Semantic Feature Analysis ที่มีต่อทัศนคติ
และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
Effects of Using the Semantic Feature Analysis (SFA) Graphic
Organizer Technique on Attitudes towards Learning about
Thai Literature and Academic Achievement regarding Learning about
Thai Literature of Year-5 Secondary School Students

นางสาวทิพยาภรณ์ สืบบุญกุล^{1*}

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

Miss Tippayaporn Suebnukool^{1*}

Master of Education Program in Teaching Thai Language, Faculty of Education,

Ramkhamhaeng University, Thailand.

Corresponding Author's E-mail: 6712610008@rumail.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติต่อการเรียนวรรณคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคผังกราฟิก Semantic Feature Analysis (SFA) และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติต่อการเรียนวรรณคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคผังกราฟิก SFA กับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนการสอนแบบดั้งเดิม ประชากรกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนจำนวน 38 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 17 คน และกลุ่มควบคุม 21 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้วรรณคดีเรื่องลิลิตตะเลงพ่าย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี และแบบวัดทัศนคติที่มีต่อการเรียนวรรณคดี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SFA มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีและทัศนคติต่อการเรียนวรรณคดีสูงกว่าก่อนการทดลอง และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SFA มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีและทัศนคติต่อการเรียนวรรณคดีสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบดั้งเดิม

คำสำคัญ : เทคนิคผังกราฟิก Semantic Feature Analysis (SFA), ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี, ทัศนคติที่มีต่อการเรียนวรรณคดี

Abstract

This study aimed to compare the learning achievement and attitudes toward literature of year-5 secondary school students before and after instruction using the Semantic Feature Analysis (SFA) graphic organizer technique, as well as to compare the outcomes between students taught using the SFA technique and those taught through traditional instructional methods. The target group consisted of 38 students, divided into an experimental group of 17 students and a control group of 21 students. The research instruments included lesson plans on Lilit Taleng Phai, a 30-item learning achievement test, and a 30-item attitude questionnaire. The findings showed that students who received instruction using the SFA technique demonstrated higher mean scores in both literary achievement and attitudes toward learning literature compared to their pre-intervention levels. Furthermore, these students also showed higher mean scores in literary achievement and attitudes toward learning literature than those in the group taught through conventional instruction method.

Keywords : Semantic Feature Analysis (SFA) Graphic Organizer Technique, Academic Achievements regarding Learning about Thai Literature, Attitudes towards Learning about Thai Literature

บทนำ

การศึกษาวรรณคดีไทย โดยเฉพาะวรรณคดีเรื่องลิลิตตะเลงพ่าย จัดเป็นเนื้อหาที่มีความซับซ้อนและรายละเอียดสูง ซึ่งมักส่งผลให้ผู้เรียนประสบปัญหาในการทำความเข้าใจเนื้อหา จากสภาพการณ์ปัจจุบันพบว่าการจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยในระดับมัธยมศึกษา มักประสบปัญหาด้านทัศนคติของผู้เรียน โดยนักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้สึกว้าวรรณคดีเป็นเนื้อหาที่ยากและน่าเบื่อ ส่งผลกระทบโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่อาจไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด การพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถสรุปบทเรียนและจัดระเบียบองค์ความรู้ด้วยตนเองจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงได้นำเทคนิคผังกราฟิกแบบ Semantic Feature Analysis (SFA) มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนวรรณคดีให้มีประสิทธิภาพ เทคนิคดังกล่าวเป็นกระบวนการใช้ผังกราฟิกที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมเข้ากับความรู้ใหม่ได้อย่างเป็นระบบ โดยกระบวนการของเทคนิคนี้ยังส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการจัดระเบียบความคิด มีการวิเคราะห์และเปรียบเทียบข้อมูลอย่างมีเหตุผล ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนทำความเข้าใจเนื้อหาวรรณคดีที่มีความซับซ้อนได้ดียิ่งขึ้น

นอกจากนี้ การใช้เทคนิค SFA ยังมุ่งหวังที่จะปรับเปลี่ยนทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนวรรณคดี โดยทำให้บทเรียนมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้

อย่างแท้จริง เมื่อผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเองอย่างมีความหมาย จะส่งผลให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน และสามารถลดความรู้สึกเชิงลบต่อนือหาวิชาที่มีความยากได้

ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งเน้นที่จะศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีและทัศนคติต่อการเรียนวรรณคดี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดนครนายก ภายหลังจากการได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค SFA ผลการวิจัยที่ได้จะเป็นแนวทางสำคัญสำหรับครูผู้สอนในการนำไปปรับใช้เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้วรรณคดีในระดับชั้นอื่นๆ และบูรณาการร่วมกับสื่อการสอนที่หลากหลาย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ภาษาไทยของผู้เรียนในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลของการใช้เทคนิคผังกราฟิก Semantic Feature Analysis ที่มีต่อทัศนคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยประกอบด้วยวัตถุประสงค์ย่อย ได้แก่

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SFA
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SFA กับกลุ่มที่จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนการสอนแบบดั้งเดิม
3. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการเรียนวรรณคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SFA
4. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการเรียนวรรณคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SFA กับกลุ่มที่จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนการสอนแบบดั้งเดิม

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SFA สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SFA สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนการสอนแบบดั้งเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ทัศนคติต่อการเรียนวรรณคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SFA สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ทศนคติต่อการเรียนวรรณคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SFA สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ ด้วยวิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทบทวนวรรณกรรม

เทคนิค SFA

เทคนิค SFA เป็นเทคนิคที่เหมาะสมกับการนำมาใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีอ้างอิงใน (Gunning, 2014) โดยคำว่า Semantics มาจากคำว่า sema หมายถึง สัญลักษณ์ + semaino หมายถึง การให้ความหมายรวมกันหมายถึง ความหมายของสัญลักษณ์ คือ ตัวภาษา ดังนั้น จะหมายถึงวิชาที่ว่าด้วยการศึกษาความหมายของภาษา หรือ อรรถศาสตร์

Mantasiah R. Yusri และ Jufri (2020) กล่าวว่า การวิเคราะห์คุณลักษณะเชิงความหมาย (SFA) เป็นแนวทางทางภาษาศาสตร์ที่มุ่งเน้นการวิเคราะห์ความหมายของคำโดยใช้ตารางหรือเมทริกซ์เพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์ วิธีการนี้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเปรียบเทียบลักษณะของคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน และสามารถแยกแยะความแตกต่างได้อย่างชัดเจน แนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับทฤษฎี Schema Theory ซึ่งอธิบายว่าความรู้ของมนุษย์ถูกจัดเก็บเป็นโครงสร้าง และสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ได้ การใช้เทคนิค SFA ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสร้างความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับคำศัพท์เพิ่มพูนคลังคำศัพท์ และพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียน

Michael Levens (2013) กล่าวว่า เทคนิค SFA มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนใช้ตัวจัดระเบียบกราฟิกในการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างคำต่าง ๆ โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ครูทบทวนแผนที่ความหมาย และอธิบายให้นักเรียนทราบว่านักเรียนสามารถเรียนรู้การสร้างตัวจัดระเบียบกราฟิกในรูปแบบอื่น ซึ่งเป็นการวิเคราะห์คุณลักษณะเชิงความหมาย อันจะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้น จากนั้นครูประกาศหัวข้อและให้นักเรียนยกตัวอย่าง เช่น ในการเตรียมอ่านเรื่องเกี่ยวกับเรือ ให้นักเรียนบอกชื่อเรือชนิดต่าง ๆ

ขั้นตอนที่ 2 ระบุประเภทของเรือไว้ในคอลัมน์ด้านซ้ายของตาราง

ขั้นตอนที่ 3 ให้นักเรียนเสนอแนะลักษณะของเรือ โดยบันทึกรายการลักษณะดังกล่าวไว้ในแถวด้านบนของตาราง

ขั้นตอนที่ 4 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของตาราง โดยให้นักเรียนเพิ่มเติมประเภทของเรือและลักษณะเฉพาะต่าง ๆ ในขั้นตอนนี้ ครูอาจเสนอแนะประเภทของเรือหรือคุณลักษณะเพิ่มเติมได้

ขั้นตอนที่ 5 กรอกรายการโดยใส่เครื่องหมายบวก (+) หรือ ลบ (-) ในแต่ละช่อง เพื่อแสดงว่าเรือประเภทใดมีหรือไม่มีลักษณะเฉพาะที่กำหนด หากไม่แน่ใจให้ใส่เครื่องหมายคำถาม (?) และให้นักเรียน

อภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับรายการที่ยังมีข้อสงสัย เมื่อนักเรียนมีความชำนาญแล้ว จะสามารถดำเนินการได้ด้วยตนเองอย่างอิสระ

ขั้นตอนที่ 6 อภิปรายเกี่ยวกับแผนภาพ เพื่อช่วยให้นักเรียนมองเห็นภาพรวมของความเหมือนและความแตกต่างของเรือแต่ละประเภทได้อย่างชัดเจน

ขั้นตอนที่ 7 ขยายแผนภาพ เมื่อได้รับข้อมูลเพิ่มเติม นักเรียนสามารถเพิ่มประเภทของเรือและลักษณะต่าง ๆ ได้ พร้อมทั้งอภิปรายถึงคุณค่าของแผนภาพ โดยอาจนำไปประยุกต์ใช้กับหัวข้ออื่น ๆ นักเรียนอาจทำงานเป็นกลุ่มย่อยในการสร้างแผนภาพ และพัฒนาไปสู่การสร้างแผนภาพได้อย่างอิสระ รวมทั้งอภิปรายว่า การวิเคราะห์คุณลักษณะเชิงความหมายเหมาะสมต่อการใช้งานในสถานการณ์ใด และเมื่อใดควรใช้แผนที่ความหมายหรือเครื่องมืออื่นแทน

ขั้นตอนที่ 8 การประเมินผลและการทบทวน โดยพิจารณาความสามารถของนักเรียนในการมองเห็นและแสดงความสัมพันธ์ระหว่างคำผ่านแผนภาพรูปแบบต่าง ๆ ในระยะต่อมา นักเรียนควรสามารถสร้างตารางด้วยตนเอง ผ่านการจัดหมวดหมู่ การเปรียบเทียบคุณลักษณะ และการทำความเข้าใจความหมายของคำ พร้อมทั้งสร้างความสัมพันธ์ระหว่างคำเหล่านั้นได้อย่างเหมาะสม

สรุปได้ว่า เทคนิค SFA เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการทำความเข้าใจความหมายของภาษาอย่างเป็นระบบ โดยใช้ตารางหรือเมทริกซ์เป็นเครื่องมือในการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเปรียบเทียบลักษณะของคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันและแยกแยะความแตกต่างได้อย่างชัดเจน อันส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ การจัดหมวดหมู่ และการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ ทำให้เกิดความเข้าใจเชิงลึกและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ กระบวนการดำเนินกิจกรรมที่เป็นลำดับขั้น ตั้งแต่การทบทวนความรู้เดิม การกำหนดหัวข้อ การระบุประเภทและลักษณะของคำ การตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อมูล การอภิปราย และการประเมินผล ล้วนช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เพิ่มพูนคลังคำศัพท์ และพัฒนาทักษะด้านการอ่านและการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ภาษาและวรรณคดีในระดับที่สูงขึ้น

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรกลุ่มเป้าหมาย (target population) ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดนครนายก จำนวน 38 คน ที่ศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง โดยกลุ่มทดลองมีจำนวน 17 คน และกลุ่มควบคุมมีจำนวน 21 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

2.1.1 เทคนิค SFA

2.1.2 วิธีการเรียนการสอนแบบดั้งเดิม

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี

2.2.2 ทักษะการอ่านที่เกี่ยวกับการเรียนรู้วรรณคดี

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ วรรณคดีไทยซึ่งเป็นเนื้อหาในบทเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้แก่ เรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทำวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 6 คาบ คาบละ 50 นาที โดยแบ่งเป็นแบบทดสอบก่อนทดลองและหลังทดลอง 2 คาบ และระหว่างการสอน 4 คาบ

ระเบียบวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ผลของการใช้เทคนิค SFA ที่มีต่อทัศนคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5” ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามระเบียบวิจัยอย่างเป็นระบบ ซึ่งเป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลองที่เก็บข้อมูลในชั้นเรียน (quasi-experimental research conducted in the field) โดยเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีระหว่างก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค SFA จำนวน 17 คน และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนการสอนแบบดั้งเดิมจำนวน 21 คน รวมทั้งสิ้น 38 คน โดยมีรายละเอียดของเครื่องมือดำเนินการ ดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ประเภทหลัก ได้แก่

1.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

- แผนการจัดการเรียนรู้วรรณคดี เรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย โดยใช้เทคนิค SFA สำหรับนักเรียนกลุ่มทดลอง โดยใช้เวลาสอน 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที

- แผนการจัดการเรียนรู้วรรณคดี เรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย โดยใช้วิธีการเรียนการสอนแบบดั้งเดิม สำหรับนักเรียนกลุ่มควบคุม จำนวน 6 แผน โดยใช้เวลาสอน 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ เพื่อใช้เป็นแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน

- แบบวัดทัศนคติที่มีต่อการเรียนรู้วรรณคดี เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ จำนวน 30 ข้อ

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SFA ตามขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาหลักการ แนวคิด และมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

2.2 ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเทคนิค SFA เพื่อกำหนดขอบเขตและรูปแบบการจัดการเรียนรู้

2.3 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ และนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของเนื้อหา พร้อมปรับปรุงตามคำแนะนำ

2.4 นำเสนอแผนการจัดการเรียนรู้ต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพและความเที่ยงตรงของเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ก่อนนำไปใช้ในการทดลองจริง

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผู้วิจัยศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรฯ เพื่อสร้างแบบทดสอบจำนวน 30 ข้อ ให้มีความสัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้ จากนั้นนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องเชิงเนื้อหา (Index of Item-Objective Congruence, IOC) โดยคัดเลือกข้อที่มีค่าระหว่าง .50-1.00 และนำไปทดลองใช้ (try out) กับกลุ่มเป้าหมายเพื่อหาค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .20-.80 ค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง .20-1.00 และหาค่าความเชื่อมั่นด้วยสูตร KR-20

3.2 การสร้างแบบวัดทัศนคติ

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวัดทัศนคติ สร้างเครื่องมือแบบมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 30 ข้อ ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ 3 คน เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องเชิงเนื้อหา (.50-1.00) ก่อนนำไปทดลองใช้เพื่อหาคุณภาพด้านความยากง่าย อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่นตามลำดับ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายจำนวน 38 คน (กลุ่มทดลอง 17 คน และกลุ่มควบคุม 21 คน) โดยมีขั้นตอนดังนี้

4.1 ระยะเวลาทดลอง ให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบวัดทัศนคติ (pre-test)

4.2 ระยะดำเนินการ จัดการเรียนรู้เรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย รวม 12 คาบ โดยกลุ่มทดลองใช้เทคนิค SFA และกลุ่มควบคุมใช้วิธีสอนแบบดั้งเดิม

4.3 ระยะเวลาหลังทดลอง (post-test) ให้นักเรียนทำแบบทดสอบและแบบวัดทัศนคติที่มีต่อการเรียนรู้วรรณคดีชุดเดิม เพื่อนำผลคะแนนมาวิเคราะห์ต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้สถิติทดสอบค่าที เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทั้งการเปรียบเทียบภายในกลุ่มตัวอย่างเดียวกัน และการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แตกต่างจากกลุ่มควบคุม โดยการเลือกใช้สถิติทดสอบดังกล่าวมีความเหมาะสมกับลักษณะของข้อมูลที่เป็นข้อมูลเชิงปริมาณ และมีการวัดผลในรูปแบบคะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดให้มีการนำเสนอผลการคำนวณในรูปของสถิติเชิงพรรณนาและสถิติเชิงอนุมาน โดยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (N) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อใช้อธิบายลักษณะการกระจายของข้อมูล ได้แก่ องศาอิสระ (df) ค่าสถิติทดสอบ (t) และระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Sig) ซึ่งใช้ในการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างของคะแนน

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการตัดสินผลการทดสอบทางสถิติ โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ .05 ทั้งนี้ การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดได้ดำเนินการโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (Statistical Package for the Social Sciences, SPSS) ในการคำนวณและประมวลผล เพื่อให้ได้ผลการวิเคราะห์ที่มีความถูกต้อง แม่นยำ และเป็นไปตามหลักทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางวรรณคดีของนักเรียนกลุ่มทดลองโดยใช้เทคนิค SFA ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี	N	\bar{x}	S.D.	df	t	Sig
ก่อนการทดลอง	17	18.94	4.83	16	5.34	.00*
หลังการทดลอง	17	25.18	2.88			

*P < .05

จากตารางที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีก่อนและหลังการทดลองโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SFA คะแนนเฉลี่ยหลังการทดลอง ($\bar{x} = 25.18$) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง ($\bar{x} = 18.94$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีโดยใช้เทคนิค SFA กับวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบดั้งเดิม

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี	N	\bar{x}	S.D.	df	t	Sig
ก่อนการทดลอง	17	75.35	3.55		-47.96*	.00*
หลังการทดลอง	17	134.18	3.59	16		

*P < .05

จากตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีโดยใช้เทคนิค SFA กับวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบดั้งเดิม คะแนนกลุ่มทดลอง ($\bar{x} = 75.35$) สูงกว่าคะแนนกลุ่มควบคุม ($\bar{x} = 134.18$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการเรียนวรรณคดีของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SFA

ทัศนคติที่มีต่อเรียนรู้วรรณคดี	N	\bar{x}	S.D.	ระดับทัศนคติ	t	P
ก่อนการทดลอง	30	2.65	0.17	ปานกลาง	45.32*	.00*
หลังการทดลอง	30	4.54	0.14	มากที่สุด		

*P < .05

จากตารางที่ 3 พบว่า ทัศนคติที่มีต่อการเรียนวรรณคดีของนักเรียนกลุ่มทดลอง หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SFA มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.54$, S.D. = 0.14) อยู่ในระดับ "มากที่สุด" ซึ่งสูงกว่า ก่อนการจัดการเรียนรู้ ที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 2.65$, S.D. = 0.17) อยู่ในระดับ "ปานกลาง" เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยสถิติ t-test พบว่า ทัศนคติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการเรียนวรรณคดีโดยใช้เทคนิค SFA กับวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบดั้งเดิม

ทัศนคติที่มีต่อเรียนรู้วรรณคดี	N	\bar{x}	S.D.	ระดับทัศนคติ	t	P
กลุ่มทดลอง	30	4.54	0.14	มากที่สุด	39.58*	.00*
กลุ่มควบคุม	30	2.76	0.20	ปานกลาง		

*P < .05

จากตารางที่ 4 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มพบว่า กลุ่มที่เรียนด้วยเทคนิค SFA มีทัศนคติสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีดั้งเดิม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่ม SFA มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.54 (ระดับมากที่สุด) ในขณะที่กลุ่มดั้งเดิมมีค่าเฉลี่ยเพียง 2.76 (ระดับปานกลาง)

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่องผลของการใช้เทคนิค SFA ที่มีต่อทัศนคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สามารถสรุปองค์ความรู้ใหม่ที่ได้รับจากการวิจัยโดยอ้างอิงตามหลักฐานที่ปรากฏในแหล่งข้อมูลได้ดังนี้

1. กระบวนการเชื่อมโยงระบบความคิดอย่างเป็นรูปธรรม การวิจัยครั้งนี้ค้นพบว่าเทคนิค SFA เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมเข้ากับความรู้ใหม่ได้อย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะในเนื้อหาวรรณคดีที่มีความซับซ้อนอย่างเรื่องลิลิตตะเลงพ่าย ซึ่งการใช้ผังกราฟิกจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการจัดระเบียบความคิดและทำความเข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้นกว่าการเรียนด้วยวิธีดั้งเดิม

2. การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และการเปรียบเทียบอย่างมีเหตุผล องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัยชี้ให้เห็นว่า กระบวนการวิเคราะห์พีเจอร์หรือลักษณะสำคัญในผังกราฟิก SFA ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิดวิเคราะห์และการเปรียบเทียบข้อมูลอย่างมีเหตุผล ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองอย่างมีความหมาย การใช้เทคนิค SFA เปลี่ยนบทบาทของผู้เรียนจากผู้รับข้อมูลเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในกระบวนการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองอย่างเป็นระบบและมีความหมาย ซึ่งกระบวนการเรียนรู้ในลักษณะนี้ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้งและจดจำเนื้อหาได้ยาวนานขึ้น

4. การปรับเปลี่ยนทัศนคติผ่านการเรียนรู้เชิงรุก (active learning) ผลการวิจัยพิสูจน์ให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญผ่านเทคนิค SFA สามารถลดความรู้สึกลบของผู้เรียนที่ว่าวรรณคดีเป็นเนื้อหาที่ยากและน่าเบื่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการเพิ่มความน่าสนใจในบทเรียนและการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม ส่งผลให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวรรณคดีอยู่ในระดับดีมาก

5. ความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย องค์ความรู้สำคัญที่ได้คือ การใช้เทคนิค SFA ส่งผลเชิงบวกต่อทั้งด้านความรู้และด้านทัศนคติของผู้เรียน ไปพร้อมกัน แสดงให้เห็นว่าเมื่อผู้เรียนมีเครื่องมือในการจัดระเบียบความคิดที่ดีและสามารถสร้างความเข้าใจได้ด้วยตนเอง จะส่งผลให้เกิดทั้งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นและทัศนคติที่ดีต่อวิชาที่เรียนควบคู่กันไปอย่างชัดเจน

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่องผลของการใช้เทคนิค SFA ที่มีต่อทัศนคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สามารถสรุปผลการดำเนินงานวิจัยตามข้อมูลที่ปรากฏในแหล่งที่มาได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SFA มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบก่อน การทดลอง (pre-test) เท่ากับ 18.94 และคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังการทดลอง (post-test) เท่ากับ 25.18 ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ประการแรกแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคนี้สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ทัศนคติต่อการเรียนวรรณคดี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีทัศนคติต่อการเรียนวรรณคดีหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการประเมินทัศนคติในภาพรวมหลังเรียนอยู่ในระดับดีมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ประการที่สอง เนื่องจากเทคนิค SFA ช่วยให้การเรียนวรรณคดีมีความน่าสนใจมากขึ้น และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ส่งผลให้ความรู้สึกว่าวรรณคดีเป็นวิชาที่ยากและน่าเบื่อลดลงอย่างมีประสิทธิภาพ

3. สรุปผลการวิจัยในภาพรวม การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค SFA ส่งผลเชิงบวกต่อผู้เรียนทั้งในด้านความรู้ (พุทธิพิสัย) และด้านทัศนคติอย่างชัดเจน เนื่องจากเป็นกระบวนการที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมเข้ากับความรู้ใหม่ได้อย่างเป็นระบบ ส่งผลให้เกิดการจัดระเบียบความคิดและทำความเข้าใจเนื้อหาวรรณคดีที่มีความซับซ้อนได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และการเปรียบเทียบข้อมูลอย่างมีเหตุผล ทำให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้อย่างมีความหมาย

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ประเด็นนี้สามารถอธิบายได้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SFA เป็นเครื่องมือทางผังกราฟิกที่ทรงประสิทธิภาพในการช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิม เข้ากับองค์ความรู้ใหม่ได้อย่างเป็นระบบผ่านการวิเคราะห์คุณลักษณะทางความหมาย กระบวนการดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ Mantasiah et al. (2020) ที่ระบุว่า การใช้แบบจำลอง SFA เป็นกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะทางภาษาและกระบวนการคิด เนื่องจากช่วยให้ผู้เรียนเกิดการจัดระเบียบทางความคิดและทำความเข้าใจเนื้อหาที่มีความซับซ้อนได้ดียิ่งขึ้น

นอกจากนี้ การที่ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองผ่านผัง SFA ยังสอดคล้องกับทฤษฎีโครงสร้างความรู้ Schema Theory ของ Rumelhart (1980) ซึ่งอธิบายว่าการเรียนรู้ที่มีความหมายจะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนสามารถจัดกลุ่มและจำแนกข้อมูลใหม่ลงในโครงสร้างทางสติปัญญาที่มีอยู่เดิม ส่งผลให้การเรียนรู้วรรณคดีที่มีความเป็นนามธรรมสูงเปลี่ยนเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนขึ้น อันเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Mantasiah, Yusri, และ Jufri (2020) ที่ยืนยันว่ากลยุทธ์การวิเคราะห์ลักษณะทางความหมายช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาที่ต้องใช้การตีความและการคิดวิเคราะห์ระดับสูงได้อย่างดีเยี่ยม

2. ทักษะที่มีต่อการเรียนรู้วรรณคดี

ผลการวิจัยพบว่า ในส่วนของทักษะที่มีต่อการเรียนวรรณคดี ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าหลังการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีทักษะอยู่ในระดับดีมาก และสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ทั้งนี้เนื่องจากการใช้เทคนิค SFA ช่วยลดอุปสรรคในการเข้าถึงเนื้อหา โดยเปลี่ยนการเรียนวรรณคดีที่เคยถูกมองว่ายากและน่าเบื่อให้กลายเป็นกระบวนการสืบเสาะที่มีส่วนร่วม ประเด็นนี้สอดคล้องกับข้อเสนอของ Yusri et al. (2020) (อ้างถึงใน Mantasiah et al., 2020) ที่กล่าวว่าปัญหาในการเรียนรู้ที่ซับซ้อนมักส่งผลกระทบต่อแรงจูงใจและสมรรถนะของผู้เรียน ดังนั้นการเลือกใช้กลยุทธ์การสอนที่เหมาะสมกับลักษณะข้อมูลจะช่วยลดความวิตกกังวลและเพิ่มเจตคติเชิงบวกในการเรียนรู้ได้

นอกจากนี้ การที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างเข้มข้นยังสอดคล้องกับแนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่ง Mantasiah et al. (2020) ได้ชี้ให้เห็นว่าการเลือกรูปแบบการสอนที่กระตุ้นการวิเคราะห์เชิงลึกจะช่วยสร้างความมั่นใจให้กับผู้เรียน เมื่อผู้เรียนสามารถควบคุมการเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาได้ด้วยตนเอง จะส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาทัศนคติและแรงจูงใจภายใน ส่งผลให้นักเรียนเปลี่ยนมุมมองต่อวิชาวรรณคดีไปในทางที่ดีขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม

สรุป

การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SFA ส่งผลให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติที่มีต่อการเรียนรู้วรรณคดีเพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อให้เกิดประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรมในการส่งเสริมให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมเข้ากับองค์ความรู้ใหม่และจัดระเบียบความคิดได้อย่างเป็นระบบ ซึ่งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำความเข้าใจเนื้อหาวรรณคดีที่มีความซับซ้อน ตลอดจนช่วยลดทอนทัศนคติเชิงลบ เสริมสร้างแรงจูงใจให้บทเรียนมีความน่าสนใจ และกระตุ้นการมีส่วนร่วม

ของนักเรียนมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ กระบวนการดังกล่าวเป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อันส่งผลเชิงบวกอย่างประจักษ์ชัดทั้งในด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย ซึ่งเอื้อต่อการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้วรรณคดีไทยได้อย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

ผลการวิจัยที่พบว่าเทคนิคผังกราฟิก SFA สามารถพัฒนาทั้งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติของผู้เรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ ครูผู้สอนจึงควรนำเทคนิคดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนวรรณคดีในระดับชั้นอื่น ๆ อย่างเหมาะสม โดยเน้นการออกแบบกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสร้างผังกราฟิกด้วยตนเอง เพื่อส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ การเชื่อมโยงความรู้ และการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองอย่างมีความหมาย นอกจากนี้ ควรบูรณาการเทคนิค SFA ร่วมกับสื่อการสอนหรือวิธีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อเพิ่มความน่าสนใจของบทเรียนและตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างผู้เรียน อันจะนำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้ภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

7.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรเพิ่มจำนวนของประชากรกลุ่มเป้าหมายให้มีขนาดใหญ่และมีความหลากหลายมากขึ้น เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือและความสามารถในการอ้างอิงผลการวิจัยในวงกว้าง นอกจากนี้ ควรมีการเปรียบเทียบประสิทธิผลของเทคนิค SFA กับรูปแบบการสอนอื่น ๆ เพื่อให้เห็นข้อได้เปรียบหรือข้อจำกัดของแต่ละแนวทางอย่างชัดเจน อีกทั้งควรศึกษาผลของการใช้เทคนิค SFA ในระยะยาว เพื่อพิจารณาความคงทนของความรู้และทัศนคติของผู้เรียน รวมถึงการประยุกต์ใช้เทคนิคดังกล่าวกับเนื้อหาวิชาอื่น เช่น การเขียนหรือการอ่านวิเคราะห์ เพื่อขยายองค์ความรู้และแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในบริบทที่หลากหลายยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และวีรวัดน์ อินทรพร. (2567). วรรณคดีไทยสำหรับครู Thai literature for teachers. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และวีรวัดน์ อินทรพร. (2568). หนังสืออ่านประกอบวรรณคดีไทยสำหรับครู Supplementary reading of Thai literature for teachers. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์.
- ดนุลดา จามจุรี. (2564). การออกแบบการเรียนรู้: แนวคิดและกระบวนการ Learning design: Concept and process. ห้างหุ้นส่วนจำกัด นำกัการพิมพ์.

ทศนา แคมมณี. (2567). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.

สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รณชัย จันทน์แก้ว. (2559). ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคผังกราฟิกที่มีต่อการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

[วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์]. คลังปัญญา

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2552). พจนานุกรมศัพท์วรรณกรรมไทย. ยูเนียน อุบลราชธานีโอเน็ต.

ศรัญญา ก้อนกลีบ และเพชร วิจิตรอนาวิน. (2566). ผลของการใช้เทคนิคผังกราฟิกแบบ Semantic Feature Analysis (SFA) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.

Proceedings การประชุมวิชาการระดับชาติศึกษาศาสตร์วิจัย, 10(6), 1648-1661.

Dwihastuti, D. N., Dewanti, R., & Sumarni, S. (2022). The semantic feature analysis on teaching vocabulary for young learners. State University of Jakarta.

Johnson, D. D., Toms-Bronowski, S., & Pittelman, S. D. (1982). An investigation of the effectiveness of semantic mapping and semantic feature analysis with intermediate grade children (Program Report No. 82-11). Wisconsin Center for Education Research.

Mahaluby, M. Y. (2018). The effect of semantic feature analysis on students' vocabulary achievement at the second grade students of SMPN 14 Kendari [Unpublished bachelor's thesis]. Halu Oleo University.

Mantasiah, R., Yusri, & Jufri. (2020). Semantic feature analysis model: Linguistics approach in foreign language learning material development. International Journal of Instruction, 13(1), 185–196.